

ژین

هه یفا ئیپاری 2007

ژمارا 13

قهرجنیه، ئه مریکه

په ری - 1

مروڤ ژ گیانه وهره فهرقه، فهرقی هه ی ب ئاخفتنی. مروڤ په یفا ب کار دئینن دا بنأخفن ل گه ل ئیک و دوو.

ژ ده می ئاده می و حه وائی حه تا ده می پیغه مبه ر نوحی مروڤا به س ئیک زمان دئاخفت. به لی نوکه پتر ژ 6000 زمان ل دنیا یی هه ی.

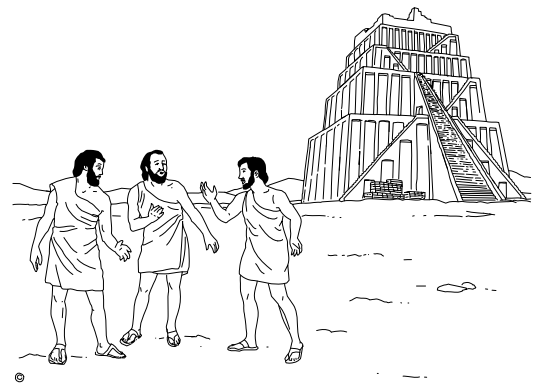
پاشی ره شه ئافی (فه یه زان) هه می - ئه وئی مه زن کو حه می عه در ژ بلی مالا نوحی و خیزانا وی و هنده ک ژ گیانه وهره خراب کر.

پشتی هنگی هه ر سئ کو پیت نوحی و ژنیت وان بچیک و نه فی هه بین - حه تا جاره ک دی تژی مروڤ هه بین - تژی ملله ت ل دنیا یی. به لی نه یه و (باژیری میسل) ژ ده ستنی نه مرودی (کوپی کوشی، کوپی حامی، کوپی نوحی) ئافا کری.

ل وی ده می خودی تژی زمان چیکرن چونکو مروڤ خه لکی تاعه تا خودی نه دکر. پشتی ره شه ئافی، خودی گوت نوحی و کوپیت وی، «به ری بدن و زیده بن و عه دری تژی بکن.» کوپیت نوحی پیا وی کر (به ری دان و زیده بین)، به لی پیا وی نه کر چونکو عه دری تژی نه کر. به لی، حه می مروڤ ماین ل ئیک جهی و خودی نه رازی بی.

ئه ڤ میژوه چیکرنا زمانا ژ ده ستنی خودی یه. ئه ڤه ژ پشکا 10 ی ژ پرتوکا ل «ده ستنیکرن» ی و ژ ده ستنی پیغه مبه ر موسای نفیسی.

که لها «بابل»

«خه لکی عه دری حه مییا ب ئیک زمانی دئاخفتن. ده می بارکیرن بو ره خی رۆژه لاتئ ده شته ک ل عه دری «شینعاری» دیتن و ل ویری ئاکنجی بین. ئینا هنده کا گوته هنده کا: «وه رن دا ئه م باشترین ل بنیت باش قه لاندی چیکین.» به را ب ل بنیت قه لاندی بگوهرپین و

قور ب زه فتی و پاشی گوتن: «وه رن دا ئه م بو خو باژیره کی و که له کی ئافا بکه ین سه ری وی بکه هیتن ئه سمانا، و دی ناهه کی بو هه تا هه تایی بو خو ده یینن، دا ئه م ل سه ر حه می ری عه دری په لاته و مشه خت نه بین.»

و خودی هاته خواری داکو ئه وی باژیر و که لها مروڤا ده ست ب ئافاکرنا وی کری ببینت. و خودی گوت: «هه که ر ئیک ملله ت بن ب ئیک زمانی بنأخفن، هیئ ژ ده ستنیک ئه ڤ تشته کرن. ڤیجا چ تشتی وان بقیئت بکن ل ده ف وان زه حمه ت نابت. وه رن دا ئه م بچین خواری و ئه زمانی وان په لاته کین داکو که س د ئه زمانی که سی نه گه هت.»

و هوسا خودانی ل سه ر ری عه دری حه می په لاته و مشه خت کرن و ده ست ژ ئافاکرنا باژیری به ردان. ژ به ر هندئ ئافی وی باژیری کرن «بابل» چونکو خودی ئه زمانی حه می خه لکی عه دری تیکشه لاند و پاشی هه ر ژ ویری ل سه ر ری عه دری حه می په لاته و مشه خت کرن.»

پاشی خودی گوت موسای و موسای گو خه لکی: «ب نه حه قی ب ئافی خودانی - خودایی خو - نه ئاخفه، چونکو خودان وی که سی سزا ددت یی ب نه حه قی ب ئافی وی بنأخفت.»

وه ختی پیغه مبه ر عیسا ل سه ر عه دری بی، وی گوت خه لکی: «قه ت سیند نه خون: نه ب ئه سمانی، چونکو ئه و ته ختی خودی یه، و نه ب عه دری، چونکو ئه و جهی پیت وی یه، و نه ب ئورشه لیمی، چونکو ئه و باژیری پاشایی مه زنه، و نه ب سه ری خو ژی، چونکو تو نه شبی میه کی ب تنی ژی سپی یان ره ش بکی. بلا ئاخفتنا وه، «به لی» «به لی» بت و «نه خیر» «نه خیر» بت، و ژ فی پیغه تر ژ خرابیی یه.»

گه له ک مروڤ ل دنیا یی مه ب نه غه قی ب ئافی خودی ب کار دئینن. هه ر ده م وه سا دبیزن: «یا خودی!» و «ب خودی!» - و راسته یارمه تی خودی یا جدی ناخوازن. چونکو تژی هوسا دئاخفن، ئه م باوه ر دکین «چ نینه، ئه ز ژی دی هوسا بیژم.» به لی چ هه یه. گه له ک قه دری خودی ناگرن و پیا وی ناکن.

بلا ئه م کرینا تاعه تا خودی بکین و زمانی مه ب قه دری وی بیژین.